

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 70. Hieronymi Maggii fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul XVI. nati, qui hodieum visuntur, hunc Car-
 A.C. 1572. dinalem fuisse Virum in rerum selectu,
 iudicio, ac magnificentia nemini se-
 cundum comprobant.

§. LXX.

Hieronymi Maggi fata.

*Addit. aux
 eloges de
 Thou par
 Teiffier t. I.
 pag 38r.
 Suvertius in
 elog. Mag-
 gii init. libri
 de Tintinnab.*

Inter Scriptores Ecclesiasticos hoc
 anno defunctos numerari meretur
 Hieronymus Maggi, seu Magius An-
 glerix in Etruria natus, qui huma-
 niores literas, ac prima civilis juris-
 prudentix elementa a Petro Antonio
 Ghiedo edoctus Bononiam contendit,
 ut ibidem Roberteli magisterio uti pos-
 set: attamen ingenii sui vastitas nequa-
 quam unius scientix limitibus coarctari
 poterat, sed ferme ad omne scientia-
 rum genus sese extendebat: quinimo
 Hieronymus nequidem artis bellicæ im-
 peritus hac super re libros conscripsit,
 licet ob facultatum suarum tenuitatem,
 quæ ipsum etiam apud Venetos Typo-
 graphos pro mercede operam suam lo-
 care adegerat, consultius egisse vide-
 retur, si ab ejusmodi laboribus absti-
 nuisset: nihilominus ipso hoc scientix
 militaris studio nomen suum posteritati
 magis celebre reddebat: cum enim a
 Venetis ad Insulam Cyprum, necnon
 sub Antonio Bragdino Famagustam tan-
 quam exercitus Inspector mitteretur,
 ibidem

ibidem tam præclara præstitit obsequia, ut majora nequidem a celeberrimo Machinario expectari possent, nam urbem cum summa animi fortitudine propugnavit, donec tandem Anno post Christum natum millesimo quingentesimo septuagesimo primo urbs a Turcis obsessa, captaque esset, a quibus etiam Maggius in captivitatem abstractus durissime habebatur, ac catenis onustus Constantinopolin raptabatur, ubi etiam velut mancipium inhumanis Dominis traditus misere dies suos transigere cogebatur, postquam totam suam Bibliothecam unacum omnibus scriptis prius amiserat.

In funesto hoc rerum statu unicum suppeditabat solatium recordatio illarum scientiarum, quibus ante ingenium suum excoluerat: hinc durissimæ servitutis jugum per diem ferens noctem studiis impendebat, suarumque vigiliarum veluti fructum proferebat duos tractatus oppido raros, quorum prior agebat de campanis, alter vero de equleo: porro præcipue hæc duo seligebat argumenta, eo quod apud Turcas campanarum usum non vigere observasset, aliunde vero continuo ejus menti obversantibus variis, quibus ob miseram vitæ suæ conditionem expositus erat, tormentorum generibus ad-

notaf-

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

Sæcul. XVI. notasset, quod hucusque nullus exacte
A.C. 1572. illam explicaverit machinam, quam
 veteres equleum appellabant: itaque
 ex duobus hisce tractatibus priorem
 nuncupabat Constantinopolitani Impe-
 ratoris Legato, alterum vero Carolo
 Francisco Noallio Aquæ Augustæ Epi-
 scopo, qui tum apud eundem Sultanum
 Franciæ Orator fuisse creditur: hi ta-
 men ambo tractatus nonnisi longo post
 Auctoris obitum tempore typis vulga-
 bantur, nihilominus illi, quibus Mag-
 gius suos libros dicabat, eundem in
 libertatem asserere nitebantur, ac de
 lytro agebant, quinimo de ipso redem-
 ptionis pretio jamjam pactum fuisse ini-
 tum dicitur: ait Bassa Mahometes, cum
 Maggium apud Cæsaris Legatum sup-
 plicasse intelligeret, atque aliunde mala
 Turcis ab eo in Famagustana obsidione
 illata memori animo recoleret, nocte
 sequenti ad diem vigesimam septimam
 Martii hoc anno eundem in carcere
 strangulari præcepit.

Dupin. Bibl. des Auteurs Eccléf. t. 16. pag. 111. Ceterum singularis est Maggii tra-
 ctatus de campanis; quippe ibidem
 I. demonstratum ibat, quod illæ a sancto
 Paulino Episcopo Nolano, prout Scri-
 ptorum nonnulli affirmant, non fue-
 rint inventæ, sed suam originem longe
 antiquiori ætati debeant. II. De di-
 verso earum usu agit, observatque, quod
 Græci

Græci Christiani non campanis, sed quadam lignea machina, quam Symandram vocant, usi fuerint, ea autem fuerit tabula admodum arcta, quatuordecim pedes longa, quæ duobus ligneis malleolis pulsari consuevisset. Hi etiam hodie dum ferrea utuntur lamina in medio ex fune suspensa, quam ferreo quodam pistillo quatere solent: ceterum hujus machinæ usus duntaxat habetur, dum sacra Synaxis ad infirmos defertur. Postea Author de campanis ad campanilia, turresque progrediens hanc in rem prorsus singularia profert.

Denique hic tractatus primo Hannoniæ circa Annum Domini millesimum sexcentimum nonum, iterato autem prælo Amstellodami excusus prodiit: porro tractatus de equleo itidem Hannoniæ anno Salutis nostræ millesimo sexcentesimo octavo juxta scriptum Codicem Arnulpho Manlio ab ipso Maggio relictum unacum Jungermani notis editus fuit, in quo Author varias Scriptorum opiniones circa veterem ejusmodi equleos construendi modum recenset, ipsumque exhibet velut ligneum equum, cujus dorsum veluti cujusdam cultelli acies in acumen desinit: huic igitur machinæ homines impositos, eorumque manibus, pedibusque pondera

ad

Sæcul. XVI.
A.C. 1572.

Sæcul. XVI. ad acerbius tormenti augmentum alligata fuisse refert, & quandoque pedibus, manibusque in hoc equleo suspensos dicit illos, qui tormentis subjicebantur, atque etiam ardentibus facibus adusti, vel ferreis uncis dilaniati fuerant.

Ceterum ex cunctis operibus, quæ Maggius ante suum in Cyprum Insulam discessum elucubravit, nullum magis ad Historiam Ecclesiasticam accedit, quam illud, cui hunc præfixit titulum: *Libri quinque de mundi exitio per combustionem.* Hic idem liber semissibus foliis Basileæ Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo secundo publicam lucem aspexit, atque in eo Author opinionem illorum refellit Philosophorum, qui mundum ab æterno existitisse credunt, adversus quos ipse propugnat, quod mundus suæ corruptioni obnoxius fuerit creatus, ac Deus ad illum purificandum aquam, ignemque destinarit, & primo quidem illum per diluvium mundarit, in fine autem sæculorum rursus ignem adhibiturus sit. In secundo libro discutit, an totus mundus, vel quædam duntaxat illius pars igne sit absumenda, & quousque demum hoc incendium sese extendat. In tertio libro propugnat, quod hoc idem incendium sit suscitandum ab ignea, & ful-

& sulphurea pluvia: describit etiam Sæc. XVI.
 cuncta, quæ extremam hanc calami- A.C. 1572.
 tatem sint præcessura. Affirmat in
 quarto libro, quod ante Christi adven-
 tum hoc incendium sit futurum: dein
 leviter tangit quæstionem de tuba, quæ
 mortuos sit suscitatura. Denique in
 quinto libro de resurrectione agit, re-
 jicitque millenariorum fabulam, nec-
 non postremum Christi Domini adven-
 tum, ceterasque res ad eum pertinen-
 tes describens hunc tractatum absolvit,
 totumque opus Ecclesiæ Romanæ ju-
 dicio, ac censuræ subjicit.

§. LXXI.

Joannis Genesii de Sepulveda obitus.

Alter author erat Joannes Genesius *Thuan' l. 54.*
 Sepulveda Cordubensis, qui ferme *Anton. Bibl.*
 in octogesimo secundo ætatis suæ an- *Hispan.*
 no Salmanticæ, ubi Canonicus erat, *Dupin. l. c.*
 e vivis excessit. Hic vir erat linguæ *pag. 115.*
 Græcæ, ac latinæ, necnon Philosophiæ
 scientia clarus, cujus merita Carolus V.
 tanti habebat, ut eundem suum Theo-
 logum, ac Historiographum nomina-
 ret. Ceterum Sepulveda suis opinio-
 nibus plus æquo pertinacius inhære-
 bat, atque a mitioribus, magisque mo-
 deratis sententiis, quæ tamen verum
 Theologum maxime decent, plurimum
 recessit, prout satis aperte elucet ex diffi-
 diis,